

Monnickendam, 24 maart 2020

Nummer: 106-334

Portefeuillehouder: drs. A.A. van Nieuwkerk
Contact via: Team Wmo

Wettelijke grondslag voor raadsbevoegdheid: artikelen 2.1.3, 2.1.4, eerste, tweede, derde en zevende lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6, vierde lid, en 2.6.6, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikelen 3.8, tweede lid, en 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 en artikel 147 en 149 van de Gemeentewet

Aan de Raad

Onderwerp: Vaststellen Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Waterland 2020

Voorstel

De verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Waterland 2020, onder gelijktijdige intrekking van de verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Waterland 2015 vast te stellen.

Inleiding

Op 4 december 2018 heeft het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport een Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) gepubliceerd voor de invoering van het abonnementstarief. Het abonnementstarief is een vast tarief voor de eigen bijdragen aan Wmo-voorzieningen. Het tarief is ingevoerd om zorg betaalbaar te houden voor iedereen en een einde te maken aan de stapeling van eigen bijdragen. Voorheen was er namelijk sprake van een inkomensafhankelijke bijdrage voor de voorzieningen uit de Wmo.

Het abonnementstarief is in twee fasen ingevoerd. Per 1 januari 2019 gold een tarief van €17,50 per 4 weken voor maatwerkvoorzieningen en pgb's. Vanaf 1 januari 2020 zijn zowel de maatwerkvoorzieningen, pgb's en een deel van de algemene voorzieningen onder het abonnementstarief van maximaal €19 per maand gebracht.

Op grond van deze wetwijziging moet de verordening maatschappelijke ondersteuning aangepast worden. De uitvoeringsregels en beleidsregels worden later nog gewijzigd en zullen ter kennisname aan de raad worden gepresenteerd. Het is echter van belang om niet langer te wachten met het geven van een juridische grondslag voor de inning van het abonnementstarief.

Naast deze belangrijke wijziging inzake het abonnementstarief (artikel 8 van de verordening) zijn er nog enkele andere veranderingen doorgevoerd die hieronder kort worden genoemd en toegelicht.

Aan artikel 3 (criteria voor een maatwerkvoorziening) is toegevoegd wat de criteria voor compensatie van beperkingen zijn. In de oude verordening werd alleen gewezen op vermijdbaarheid en voorzienbaarheid. Door duidelijk op te nemen dat er eerst

wordt gekeken naar eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg, het sociale netwerk en andere voorzieningen wordt duidelijker gecommuniceerd wanneer de gemeente in beeld komt voor hulp bij zelfredzaamheid of participatie.

Het benoemen en verhelderen van de criteria is niet alleen prettig voor de inwoners, maar helpt de consulenten ook bij het voeren van de gesprekken met inwoners.

- Artikel 4 (weigeringsgronden voor een maatwerkvoorziening) is toegevoegd om duidelijker aan te kunnen geven wanneer een maatwerkvoorziening wordt geweigerd. Er wordt onder meer verwezen naar andere wetgeving, de eigen verantwoordelijkheid en voorzienbaarheid als afwijzingsgrond voor een maatwerkvoorziening. Ook dit is ter ondersteuning van de consulenten om hiernaar te kunnen verwijzen.
- Artikel 7 (regels voor pgb) is aangepast. De kaders voor het berekenen van de hoogte van een pgb worden nog steeds gegeven in de nieuwe verordening, maar de bijlage met daarin de tarieven wordt uit de verordening gehaald. In de verordening is het namelijk niet noodzakelijk om bedragen te noemen. Sterker nog, dit heeft nadelen, want bij wijziging door bijvoorbeeld indexering van tarieven moet de hele verordening aangepast worden. In de tekst van de verordening wordt een globaal kader geschetst voor de berekening van de hoogte van een pgb voor dienstverlening. De uiteindelijke bedragen zullen in de uitvoerings- of beleidsregels op worden genomen. Er is dus bewust gekozen geen 'harde' vaststaande tarieven in de verordening op te nemen.
- In artikel 8 (bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen, maatwerkvoorzieningen en pgb's) is opgenomen dat de gemeente geen eigen bijdrage int voor het gebruik van algemene voorzieningen. Voor maatwerkvoorzieningen en pgb's hanteert de gemeente geen lager tarief dan het (maximale) abonnementstarief.
- Het huidige minimabeleid van de gemeente wordt in deze verordening bij artikel 8 opgenomen: de eigen bijdrage vormt zo geen drempel voor de lage inkomens om ondersteuning te ontvangen. In de praktijk geeft de consulent nu bij een AOW-gerechtigde aan dat er bijzondere bijstand aangevraagd kan worden bij Participatie. Het opnemen van minimabeleid in de verordening is voor de inwoner klantgericht en voor de afdeling Participatie scheelt het papierwerk. Door de definitie van Participatie over te nemen, kunnen we wel een eigen bijdrage vragen als er sprake is van eigen vermogen waaruit het abonnementstarief bekostigd kan worden. In de oude verordening was er sprake van een maximum aan bijdrageperioden bij verschillende voorzieningen (bijvoorbeeld 26 termijnen van vier weken bij een kostprijs van €500,-). Met de invoering van het abonnementstarief vervalt dit. Het abonnementstarief wordt gekoppeld aan de langstlopende voorziening totdat de kostprijs van de voorziening is afbetaald.
- Artikel 18 (hardheidsclausule) is toegevoegd. In de verordening wordt een hardheidsclausule opgenomen. Een hardheidsclausule biedt de mogelijkheid om in uitzonderlijke gevallen af te wijken, dit sluit aan bij het idee van maatwerk.
- De verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Waterland 2015 kende een beknopte toelichting. De toelichting bij de nieuwe verordening is uitgebreid om termen te verduidelijken en voorbeelden te geven, dit verhoogt de leesbaarheid.
- De verordening is zoveel mogelijk aangepast aan de modelverordening van de VNG. Deze aanpassing moet het eenvoudiger maken om in de toekomst de verordening van de gemeente te updaten.

Argumenten

1.1 De inning van het abonnementstarief hoort plaats te vinden op basis van een rechtmatige grondslag.

Gemeenten horen in de lokale regelgeving de juridische grondslag voor het abonnementstarief op te nemen (artikel 2.1.4 Wet maatschappelijke ondersteuning). Het is daarom noodzakelijk dat de gemeenteraad voor de uitvoering van de wetwijziging, de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Waterland 2020 vaststelt en de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Waterland 2015 intrekt. De gemeenteraad is op grond van de artikelen 147 en 149 van de Gemeentewet bevoegd om de Verordening maatschappelijke ondersteuning van de gemeente Waterland 2020 vast te stellen.

1.2 Er wordt een nieuwe verordening vastgesteld.

Naast de wijziging in verband met de inning van het abonnementstarief worden er nog diverse wijzigingen opgenomen in de verordening. Gezien het aanzienlijk aantal wijzigingen is niet gekozen voor een wijzigingsverordening maar besloten een nieuwe verordening vast te stellen.

Kanttekeningen

n.v.t.

Financiële toelichting

De wijzigingen in de wet maatschappelijke ondersteuning Wmo 2015 en het landelijke uitvoeringsbesluit Wmo, die verwerkt zijn in de verordening, brengen financiële gevolgen met zich mee. Vanwege de aanzuigende werking door het abonnementstarief is er een stijging in aantal Wmo-aanvragen. De gemeente Waterland is daarmee echter niet ontheven van zijn verplichtingen om de wetwijzigingen te verwerken in de verordening. De invoering van het abonnementstarief kost de gemeente echter wel inkomsten. In 2018 ontving de gemeente €216.467,- aan eigen bijdragen. Door de invoering van het abonnementstarief was dit in 2019 nog maar € 115.980,- .

Communicatie

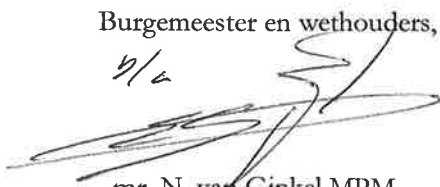
De Adviesraad Sociaal Domein heeft op 12 november 2019 de verordening besproken. De tijdens deze bijeenkomst besproken punten zijn betrokken bij de opstelling van de nu voorliggende verordening. Tot 10 december 2019 had de Adviesraad de gelegenheid om een (aanvullend) advies uit te brengen. De adviesraad heeft hier geen gebruik van gemaakt.

De verordening wordt landelijk bekend gemaakt via www.overheid.nl en gepubliceerd op de website. De toelichting bij de verordening wordt niet bekend gemaakt via www.overheid.nl, maar wordt wel gepubliceerd op de website. Aan deze toelichting kunnen geen rechten worden ontleend.

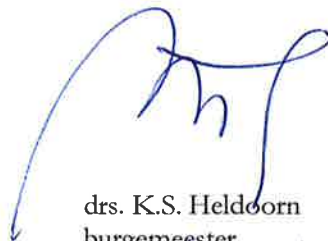
Het CAK int de eigen bijdrage van €19,00 euro per maand en houdt in de gaten dat de kostprijs van een voorziening niet wordt overschreden. De inwoner is al over de wijzigingen door het CAK geïnformeerd.

Burgemeester en wethouders,

5/4

mr. N. van Ginkel MPM
gemeentesecretaris/algemeen directeur

drs. K.S. Heldoorn
burgemeester

W.v. A.v.d. Weyenberg

Bijlagen:

1. Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Waterland 2015 met bijgehouden wijzigingen
2. Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Waterland 2020
3. Toelichting verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Waterland 2020
3. Concept-raadsbesluit